

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516010105
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8516010105.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 7. októbra 2016 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obž. K. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný K. L., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom Q. K.,
E. XXXX/XX, nezamestnaný, študent vysokoškolského štúdia externou formou,

je vinný, že

dňa 26.9.2015 o 13.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW M3, TsEČ U., po ulici Popradskej v Starej Ľubovni smerom od kruhového objazdu do centra mesta Stará Ľubovňa nedovolenou rýchlosťou, pričom nesprávnou reakciou na dopravnú situáciu, v dôsledku brzdenia a natočenia vozidla doľava, dostal s vozidlom na mokrej vozovke neovládateľný šmyk, následkom čoho s vozidlom prešiel cez ľavý odbočovací jazdný pruh, vedúci k nákupnému centru Lidl, až do ďalšieho, protismerného pruhu, kde pravou bočnou časťou svojho vozidla narazil do ľavej prednej časti oproti idúceho motorového vozidla zn. BMW 530D, K. E., ktoré viedol T. G. smerom od centra mesta Stará Ľubovňa ku kruhovému objazdu, pričom vodič oproti idúceho vozidla, poškodený T. G., v dôsledku dopravnej nehody utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v temenej oblasti vľavo, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť v trvaní najmenej štyroch dní, a spolujazdkyňa poškodeného T. G., F. P. H., pri dopravnej nehode utrpela pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti vpravo, pomliaždenie brušnej steny vľavo, pomliaždenie pravého kolena a podvrtnutie hrudnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia poškodenej v trvaní najmenej desiatich dní; zároveň v dôsledku dopravnej nehody došlo k poškodeniu dopravnej značky P7 „križovatka s kruhovým objazdom“ čím obvinený spôsobil Správe a údržbe ciest Prešovského samosprávneho kraja škodu vo výške 125,31 eur. Týmto konaním obvinený porušil ustanovenia § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1, ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona,
-2- 1T/35/2016

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 158 Trestného zákona v spojení s § 54 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a nezistení

príťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 120 /stodvadsať/ hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému zároveň u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 36 /tridsaťšesť/ mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených:

- Správa a údržba ciest Prešovského samosprávneho kraja, IČO: 37936859, sídlom Jesenná 14, Prešov,
 - Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, sídlom 29. augusta č. 8, Bratislava,
 - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35937874, sídlom Panónska cesta 2, Bratislava,
 - DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35942436, sídlom Einsteinova 25, Bratislava,
- s ich nárokmi voči obvinenému na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 5.4.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa poverený výkonom funkcie okresného prokurátora obžalobu na K. L. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný podľa obžaloby dopustiť tak, že dňa 26.9.2015 o 13.20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. BNW M3 K. GA XXEH po ulici Popradskej v Starej Ľubovni smerom od kruhového objazdu do centra mesta Stará Ľubovňa nedovolenou rýchlosťou, pričom nesprávnou reakciou na dopravnú situáciu v dôsledku brzdenia a natočenia vozidla doľava, dostal s vozidlom na mokrej vozovke neovládateľný šmyk, následkom čoho s vozidlom prešiel cez ľavý odbočovací jazdný pruh, vedúci k nákupnému centru Lidl, až do ďalšieho protismerného pruhu, kde prednou ľavou časťou svojho vozidla narazil do pravej časti oproti idúceho motorového vozidla zn. BNW 530D TsEČ LM XXXCG, ktoré viedol T. G. smerom od centra mesta Stará Ľubovňa ku kruhovému objazdu. Vodič oproti idúceho vozidla poškodený T. G. v dôsledku dopravnej nehody utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v temnej oblasti vľavo, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva v trvaní najmenej 4 dní. Spolujazdkyňa poškodeného T. G. P. H. pri dopravnej nehode utrpela pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti vpravo, pomliaždenie brušnej steny vľavo, pomliaždenie pravého kolena a podvrtnutie hrudnej chrbtice, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia poškodenej podľa znaleckého posudku spôsobil v trvaní najmenej 10 dní. Poškodením dopravnej značky P7 „križovatka s kruhovým objazdom“ spôsobil Správe a údržbe ciest Prešovského samosprávneho kraja v Starej Ľubovni škodu vo výške 125,31 eur. Týmto konaním obvinený porušil ustanovenie § 9 ods. 1 zák. č.

-3- 1T/35/2016

8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 31.8.2016 obžalovaný po prednesení obžaloby, v rámci čoho prokurátorka opravila chyby podanej obžaloby čo sa týka uvedenia častí vozidiel, ktorými tieto do seba narazili, a po poučení podľa § 257 ods. 1 až 8 Tr. por. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., následne odpovedal pri postupe súdu podľa § 257 ods. 5 Tr. por. (a po opätovnom poučení podľa § 257 ods. 5 Tr. por.) na všetky položené otázky „áno“, na čo súd, po súhlasnom vyjadrení prokurátorky, obhajcu obžalovaného, prítomného splnomocnenca poškodených T. G. a F. H., ako aj menovaných poškodených, vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal, pričom zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného; čítaním listinných dôkazov: evidenčnej karty vodiča z č. I. XXX-XXX spisu, charakteristiky z č. I. 179 spisu, správy z č. I. 181 spisu, vyčíslenia škody z č. I. 182 spisu a kalkulačného listu z č. I. 183 spisu, správy z č. I. 184 spisu a pripojených listín z č. I. 185-188 spisu, uplatnenia nároku z č. I. 189-190 spisu, vyčíslenia škody z č. I. 191 spisu, podania z č. I. 192 spisu, podania z č. I. 193 spisu a pripojeného rozpisu nákladov z č. I. 194 spisu, rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu z č. I. 238-239 spisu, podania z č. I. 249 spisu, odpovede na lustráciu v databáze súdov z č. I. 269 spisu, odpovede na lustráciu v GP z č. I. 270 spisu, odpisu RT z č. I. 271 spisu, odpovede na lustráciu v registri priestupkov z č. I. 272-274 spisu.

Konaním obžalovaného boli naplnené zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pričom vinu obžalovaného mal súd preukázanú jeho vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré vyhlásenie je podporené i v prípravnom konaní zabezpečenými dôkazmi, pričom uvedené vyhlásenie obžalovaného súd prijal a preto v danom smere súd už dokazovanie nevykonával a týmto rozsudkom obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku kladeného mu v tomto konaní za vinu, kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák..

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že obžalovaný žije s rodičmi, nepracuje, študuje externe v Banskej Bystrici medzinárodné vzťahy a diplomaciu, kde dochádza na prednášky takmer každý druhý týždeň, majetok vyššej hodnoty nemá ani nepoberá žiadne dávky, o jeho potreby sa stará jeho otec. Obžalovaný v rámci výsluchu skutok oľutoval. Obžalovaný doposiaľ nebol trestne stíhaný, má však v evidencii priestupkov celkovo 19 záznamov o priestupkoch na úseku cestnej dopravy. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne s poukazom na to, že nie sú vedomosti o problémoch s jeho správaním na verejnosti, nebolo proti nemu vedené orgánmi mesta priestupkové konanie, nie sú evidované sťažnosti alebo oznámenia zo strany spoluobčanov. Kladne je hodnotený i univerzity, ktorej je študentom. Výsluchom obžalovaného bolo tiež zistené, že nie je dlhodobo práceneschopný a ani čiastočne invalidný; pre prípad uznania viny výslovne súhlasil s uložením trestu povinnej práce.

Čo sa týka druhu a výšky trestu, ktorý bolo potrebné obžalovanému za spáchaný skutok uložiť, súd poukazuje na to, že trest má a musí byť primeraný spáchanému skutku,

-4-

1T/35/2016

príčom primeraným trestom je trest druhu a výmery nevyhnutnej na dosiahnutie jeho účelu. Súd poukazuje na to, že v tomto smere pri ukladaní trestu prihliadol u obžalovaného (oproti pôvodnému rozhodnutiu trestným rozkazom) na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ktorá bola z pohľadu súdu naplnená vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní o vine a následným, z pohľadu súdu úprimným, oľutovaním skutku z jeho strany. V tomto smere z pohľadu súdu nemožno obžalovanému zazlievať to, že v prípravnom konaní opakovane iba využil svoje právo a odoprel vypovedať, resp. že vyhlásil ešte predtým pri výsluchu v prípravnom konaní 25.1.2016, že skutok nespáchal. Totiž ani v samotnej obžalobe nie je konkretizovaná dopravná situácia, na ktorú obžalovaný brzdením nesprávne reagoval, čo do podrobného uvedenia k čomu došlo - či napr. vozidlo pred ním náhle pribrzdilo, resp. či sa musel obžalovaný vyhýbať prípadnej náhlej prekážke v smere jeho jazdy (napr. vbehnutie niekoho alebo niečoho do jeho jazdného pruhu a pod.) a pokiaľ ide o poškodení p. G. a F.. H. v prípravnom konaní spomínanú súvislú kolónu vozidiel, nebolo zisťované či išlo o kolónu stojacu alebo súvisle sa pohybujúcu. Pokiaľ by napr. pred súdom obžalovaný namietal, že mu niekto vbehol do cesty napr. z chodníka, ktorý vedie popri jazdnom pruhu v pôvodnom smere jeho jazdy (k chodníku viď napr. fotografie z č.l. 148 až 157 spisu), ťažko by asi bez ďalšieho rozsiahleho dokazovania pred súdom obstáli závery znaleckého dokazovania vykonaného v prípravnom konaní znalcom z odboru doprava cestná o tom, že obžalovaný mohol bez brzdenia a nevybočením zo smeru svojej jazdy prejsť uvedený úsek bez nebezpečenstva. K tomu je potrebné dodať i to, že poškodení p. G. a F.. H. v prípravnom konaní zhodne spomínali, že hneď boli pri nich cudzí ľudia, avšak zo spisu nevyplýva či vôbec došlo po príchode polície na miesto samé k zisťovaniu svedkov, ktorí prípadne priebeh nehody a čo jej predchádzalo videli a mohli by uviesť k čomu konkrétne došlo pred samotným vybočením obžalovaného z jeho pruhu a zrážkou s vozidlom vedeným p. G.. I na základe týchto skutočností súd vyhlásenie obžalovaného o vine a následné oľutovanie skutku uznal na jeho strane ako poľahčujúcu okolnosť a preto sa nestotožnil s návrhom prokurátorky na uloženie trestov v druhu a výmere ako pôvodne v trestnom rozkaze vydanom v tejto veci. Ďalej vo vzťahu k otázke druhu a výšky trestu súd poukazuje na to, že u obžalovaného ide v tomto prípade o prvé trestné stíhanie, nebol doposiaľ odsúdený ani trestne stíhaný a dopustil sa nedbanlivostného trestného činu, ktoré skutočnosti súd pri ukladaní trestu tiež zohľadnil. Súd má na základe vykonaného dokazovania za to, že u obžalovaného nejde o osobu, na ktorej nápravu by bolo v tejto veci nevyhnutne pôsobiť ukladaním trestu odňatia slobody, hoci aj so súčasným odložením jeho výkonu a určením skúšobnej doby. Zároveň je súd toho názoru, že v danom prípade uloženie alternatívneho trestu v podobe trestu povinnej práce, splnenie podmienok na uloženie ktorého bolo zistené výsluchom obžalovaného, ktorý zároveň vyjadril súhlas s uložením takéhoto trestu, a samotný výkon tohto druhu trestu budú mať väčší a citeľnejší výchovný účinok na samotného obžalovaného ako uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený, teda pôsobenie trestu povinnej práce z pohľadu súdu obžalovaný pocíti reálnejšie ako tzv.

podmienečný trest odňatia slobody. Uložený trest povinnej práce je teda podľa názoru súdu v danom prípade primeraný potrebe individuálnej prevýchovy obžalovaného ale i generálnej prevencii vo vzťahu k iným potenciálnym páchatelom. Zároveň súd uložil obžalovanému, vzhľadom na to v súvislosti s akou činnosťou sa obžalovaný skutku dopustil, i trest zákazu činnosti viesť osobné motorové vozidlá každého druhu, a to v trvaní 36 mesiacov. V tejto súvislosti síce súd tiež prihliadol na vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, následky činu i skutočnosť, že ide u obžalovaného o prvé trestné stíhanie, avšak súčasne musí poznamenať, že zohľadnil i tú skutočnosť, že obžalovaný má podľa evidencie priestupkov doposiaľ 19 záznamov o priestupkoch, a to v zásade všetko na

-5- 1T/35/2016

úseku cestnej dopravy, resp. v súvislosti s ňou, čo z pohľadu súdu svedčí o kvázi permanentnej nedisciplinovanosti obžalovaného v cestnej premávke, ktorú nemožno zľahčiť tým, ako sa po vykonaní príslušného dôkazu v tomto smere vyjadril obžalovaný, že takmer všetko z toho sa stalo v súvislosti s jeho pomáháním otcovi vo firme a uponáhaním a sekírovaním zo strany otca. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla bol v každom z týchto prípadov sám zodpovedný za reálny výkon tejto činnosti, pričom vzhľadom na zistené skutočnosti o jeho doterajšej bohatej priestupkovej minulosti na úseku cestnej dopravy, vzhľadom na skutočnosť, že skutku v danom prípade sa tiež dopustil zavineným (i keď nedbanlivostným) konaním pri vedení motorového vozidla, má súd za to, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu je potrebné obžalovanému uložiť, pričom súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti za primeraný trest tohto druhu v danom prípade považuje jeho uloženie v trvaní 36 mesiacov, čo je síce v zásade vyššia výmera trestu tohto druhu ako súdom v obdobných konaniach uložené tresty tohto druhu iným páchatelom obdobnej trestnej činnosti (a to i páchatelom trestných činov podľa § 157 Tr. zák., teda ktorých následkom bolo spôsobenie až ťažkej ujmy na zdraví), avšak z pohľadu súdu v tomto prípade s ohľadom na osobu obžalovaného, ktorému vodičské oprávnenie bolo prvýkrát udelené len 21.6.2012, a zistené jeho početné protiprávne konania na úseku cestnej dopravy i pred spáchaním skutku, pre ktorý bol v tejto veci uznaný vinným, plne odôvodnená vo vzťahu k požiadavke výchovy obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život.

Čo sa týka otázky náhrady škody, i v rámci trestného konania pre náležité rozhodnutie nepostačuje len riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por., ale toto uplatnenie musí byť podložené i príslušnými dôkazmi preukazujúcimi bez pochybností najmä dôvodnosť samotnej požadovanej výšky škody, pričom:

- poškodená F. P. H. náhradu škody voči samotnému obžalovanému neuplatňovala v tomto konaní vôbec a poškodený T. G. síce v prípravnom konaní voči obžalovanému požadoval náhradu škody z titulu ujmy na zdraví, avšak túto nevyčíslil, teda nebolo z tohto návrhu zrejmé v akej výške ju požaduje, navyše na hlavnom pojednávaní následne uviedol na výzvu podľa § 256 ods. 2 Tr. por., že nie, lebo ju ešte nevyčíslil, preto súd už týmto rozsudkom ani vo vzťahu k nemu o náhrade škody nerozhodoval;

- nárok Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. bol z pohľadu súdu v tomto konaní uplatnený v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por., avšak zo správy na č.l. 184 spisu vyplýva, že príslušné náklady táto spoločnosť uplatnila i u poisťiteľa povinného zmluvného poistenia („PZP“) vozidla vedeného obžalovaným, pričom súdu nebolo nijako oznámené či došlo k plneniu z PZP alebo nie, a ak áno v akom rozsahu, navyše v príslušnom podaní menovanej spoločnosti ide iba o rozpis nákladov bez pripojenia podrobnej špecifikácie a dokladov preukazujúcich správnosť a dôvodnosť ich výšky a ich skutočnú úhradu, čo by vyžadovalo ďalšie dokazovanie, preto súd danú spoločnosť odkázal s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces;

- nárok spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. na náhradu škody bol z pohľadu súdu v tomto konaní uplatnený v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por., avšak na č.l. 193 spisu súčet tam uvedených položiek nezodpovedá výslednej uplatnenej sume a i keď na č.l. 194 je pripojený určitý rozpis týchto nákladov z interného systému menovanej poisťovne, neboli taktiež pripojené iné listiny preukazujúce najmä dôvodnosť a správnosť výšky tam uvedených cien a ich skutočnú úhradu (ide iba o interné záznamy, objektívny doklad nebol predložený) a teda ani obžalovaný v tomto prípade nemohol relevantne požadovanú náhradu škody posúdiť a súd rozhodnúť bez akýchkoľvek pochybností o tomto nároku, čo by vyžadovalo

-6- 1T/35/2016

ďalšie dokazovanie, preto súd danú spoločnosť odkázal s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces;

- Sociálna poisťovňa prostredníctvom pobočky Stará Ľubovňa uplatnila včas nárok na náhradu škody vo výške 136,- eur z titulu vyplatenia nemocenského poškodenej Mgr. H. (ktorá výplatu tejto sumy v prípravnom konaní potvrdila), neboli však pripojené žiadne doklady preukazujúce správnosť výpočtu a výšky tejto úhrady nemocenského tak, aby sa k tomu mohol obžalovaný relevantne vyjadriť a súd o danom nároku rozhodnúť bez pochybností, čo by vyžadovalo ďalšie dokazovanie, preto súd danú spoločnosť odkázal s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces;

- spoločnosť Správa a údržba ciest Prešovského samosprávneho kraja uplatňovala nárok na náhradu škody 125,31 eur, k čomu však (č.l. 183) bol pripojený iba „kalkulačný list“ a nie doklady preukazujúce skutočnú výšku tam uvedených nákladov, neboli pripojené doklady umožňujúce napr. preskúmanie správnosti výšky tam uvedených nákladov na PHM (teda pravdepodobne pohonné hmoty), doklady preukazujúce skutočnú výšku tam uvedenej ceny materiálu, ani doklady preukazujúce že by napr. daná spoločnosť nebyť potreby osadenia pri nehode poškodenej značky nemala inak mzdové náklady v danom kalkulačnom liste uvedené, resp. že by boli prípadne nižšie, čo by tiež vyžadovalo ďalšie dokazovanie, preto súd danú spoločnosť odkázal s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na civilný proces (nezaoberajúc sa už bližšie tým, či v tomto konaní bol tento nárok uplatnený osobou oprávnenou konať v tomto smere v mene a na účet danej spoločnosti, nakoľko vzhľadom na plnú moc ako je na č.l. 51 spisu uplatňovanie nároku na náhradu škody v mene a na účet tejto spoločnosti zrejme nevyplýva pre riaditeľa „oblasti Stará Ľubovňa“ priamo z náplne jeho pracovnej činnosti a navyše podľa tejto plnej moci má danú spoločnosť vo veciach poškodzovania jej majetku zastupovať pred „Obvodným oddelením PZ v Starej Ľubovni“, pričom konanie bolo v prípravnom konaní vedené Okresným dopravným inšpektorátom, nie Obvodným oddelením).

Pre úplnosť a pre predídenie nejakým nezrovnalostiam súd poukazuje na to, že v rámci vyhlásenia rozsudku (ako je uvedené i v tomto písomnom vyhotovení) okrem označenia obžalovaného v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 Tr. por. v ďalšom texte výrokovvej časti rozsudku použil nedopatrením (vo vzťahu k § 10 ods. 13 Tr. por.) vo vzťahu k označeniu obžalovaného všeobecný pojem „obvinený“, čím sa však v texte tohto rozsudku stále rozumie obžalovaný K. L.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

-7-

1T/35/2016

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.